

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 28 MARTIE 1979¹

**Regina
împotriva
Vera Ann Saunders**

**(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare,
formulată de Crown Court din Bristol)**

Cauza 175/78

În cauza 175/78

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Crown Court din Bristol, de pronunțare, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

REGINA

și

VERA ANN SAUNDERS

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 48 din Tratatul CEE,

CURTEA,

compusă din domnii H. Kutscher, președinte, J. Mertens de Wilmars și Mackenzie Stuart, președinți de cameră, A. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keefe, G. Bosco și A. Touffait, judecători,

avocat general: domnul J.-P. Warner

grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

- 1 Întrucât, prin ordonanța din 31 iulie 1978, primită la Curte la 16 august 1978, Crown Court din Bristol a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, o întrebare referitoare la interpretarea articolului 48 din tratat, în special a alineatului (3) litera (b) din această dispoziție;
- 2 Această întrebare este adresată în cadrul unei acțiuni cu caracter penal, care privește, în special, consecințele încălcării unui angajament de către o persoană de cetățenie britanică, care, într-o fază anterioară acțiunii în cauză, pledase vinovată la o acuzație de furt, angajament, pe care aceasta îl acceptase, de a pleca în Irlanda de Nord și de a nu reveni în Anglia sau Țara Galilor timp de trei ani;

¹ Limba de procedură: engleza.

- 3 Instanța națională, după ce a admis că inculpata era o lucrătoare în sensul articolului 48 din tratat, dorește știe dacă normele tratatului privind libera circulație a lucrătorilor interzic măsurile de tipul celei care a fost luată cu privire la inculpată;
- 4 În acest scop, instanța națională întreabă dacă „ordonanța pe care tribunalul a pronunțat-o în cauza Vera Ann Saunders din 21 decembrie 1977 este de natură să aducă atingere dreptului conferit unui lucrător de către articolul 48 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, ținând seama, în special, de dreptul menționat la articolul 48 alineatul (3) litera (b) din acest tratat și de faptul că inculpata se dovedește a fi o resortisantă engleză”.
- 5 Această întrebare vizează, în principal, să stabilească dacă principiul liberei circulații a lucrătorilor, astfel cum este prevăzut la articolul 48 din tratat, în special în măsura în care presupune dreptul unui lucrător de a circula liber pe teritoriul statelor membre pentru a accepta oferte efective de muncă și de a se stabili pe teritoriul respectiv pentru a-și desfășura activitatea, sub rezerva unor limitări justificate, printre altele, de motive de ordine publică și de siguranță publică, poate fi invocat de către un resortisant al unui stat membru, cu reședința în statul membru respectiv, pentru a se opune aplicării unor măsuri care îi îngrădesc libertatea de circulație pe teritoriul statului membru în cauză sau libertatea de stabilire pe teritoriul acestuia în orice loc dorește;
- 6 Această întrebare privește și problema de a ști dacă articolul 48 din tratat conferă drepturi unei persoane într-o situație de tipul celei în care se află persoana în cauză și, în cazul unui răspuns afirmativ, care este întinderea drepturilor sale;
- 7 Răspunsul la această întrebare depinde, în primul rând, de stabilirea sferei de aplicare a acestei dispoziții în legătură, în special, cu principiul general exprimat la articolul 7 din tratat;
- 8 Întrucât în conformitate cu articolul 7, este interzisă orice discriminare pe motiv de cetățenie sau naționalitate, în domeniul de aplicare a tratatului și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care acesta le prevede;
- 9 În temeiul acestui principiu general, articolul 48 vizează eliminarea din legislațiile statelor membre a dispozițiilor care, în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, remunerația și celelalte condiții de muncă – inclusiv drepturile și libertățile pe care le presupune această liberă circulație, în temeiul articolului 48 alineatul (3) – impun unui lucrător, resortisant al unui alt stat membru, un tratament mai sever sau îl pun într-o situație de drept sau de fapt dezavantajoasă în raport cu situația unui cetățean al său aflat în aceleași împrejurări;
- 10 Chiar dacă drepturile recunoscute lucrătorilor la articolul 48 pot determina statele membre să-și modifice legislația, dacă este cazul, chiar și în privința propriilor resortisanți, cu toate acestea, prezenta dispoziție nu vizează limitarea competenței statelor membre de a prevedea restricții, pe teritoriul lor, în ceea ce privește libera circulație a tuturor persoanelor care intră sub jurisdicția lor, prin punerea în aplicare a legislației penale naționale;
- 11 Prin urmare, dispozițiile din tratat privind libera circulație a lucrătorilor nu se pot aplica în situații care țin de problemele pur interne ale unui stat membru, cu alte cuvinte, în cazurile în care nu există nici un element de legătură cu vreo situație avută în vedere de dreptul comunitar;

- 12 Aplicarea, de către o autoritate sau instanță a unui stat membru, în privința unui lucrător, resortisant al acestui stat, a unor măsuri privative de libertate sau de îngrădire a libertății persoanei interesate de a circula pe teritoriul statului respectiv, cu titlu de măsură cu caracter penal prevăzută de legislația națională și justificată de faptele comise pe teritoriul acestui stat, se încadrează în categoria situațiilor pur interne, care nu intră în sfera de aplicare a normelor tratatului privind libertatea de circulație a lucrătorilor;

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 13 Întrucât cheltuielile efectuate de către Guvernul Regatului Unit și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;
- 14 Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura pendinte în fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebarea care i-a fost adresată de către Crown Court din Bristol, prin ordonanța din 31 iulie 1978, hotărăște:

Aplicarea, de către o autoritate sau instanță a unui stat membru, în privința unui lucrător, resortisant al acestui stat, a unor măsuri privative de libertate sau de îngrădire a libertății persoanei interesate de a circula pe teritoriul statului respectiv, cu titlu de măsură cu caracter penal prevăzută de legislația națională și justificată de faptele comise pe teritoriul acestui stat, se încadrează în categoria situațiilor pur interne, care nu intră în sfera de aplicare a normelor Tratatului CEE privind libertatea de circulație a lucrătorilor.

Kutscher	Mertens de Wilmars	Mackenzie Stuart	Donner	Pescatore
Sørensen	O'Keeffe	Bosco		Touffait

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 28 martie 1979.

Grefier

Președinte

A. Van Houtte

H. Kirschner